

Today is the Color Day Meets at Day

Audrius Pocius

In response to the work of Laura Kaminskaitė
and Antanas Gerlikas
Dutch translation by Nienke Vijlbrief

Today is the Color Day Meets at Day was a duo show by two distinctive Lithuanian artists – Laura Kaminskaitė and Antanas Gerlikas – who despite having worked with each other throughout their respective careers, had never exhibited together in such a scale before.

Kaminskaitė creates invisible events through objects and language, creating exhibitions, scenarios, and narratives in the minds of viewers, readers, and listeners. Her work gives more than meets the eye of the beholder, faintly challenging the latter's perception of its surroundings by the subtlest of means. The works of Gerlikas, on the other hand, create an impression of objects that arrived from the spaces of dreams, unaccountable coincidences, or the short moments when a master of a certain craft gives up the control of his technique and instead gives himself up to the uncertainty of the abyss. It seems that the materiality of these objects, although sometimes monumental, is only a temporary feat that the artist managed to grant to them.

No doubt, there's a slight chance we all might have gotten lost in translation between these two peculiar artistic languages. The show was conceived as a gift that turned out to be challenging at times, becoming its own doppelganger at others – a faithful memory of a dream directed towards the future. It contained pieces that were lurking around, waiting for the right moment, works that would not have seen the light of day in any other circumstances, others that are still waiting for their names and those that trick one into believing one knows them already.

Today is the Color Day Meets at Day was een duo-show door twee uitzonderlijke Litouwse kunstenaars – Laura Kaminskaitė en Antanas Gerlikas – die, ondanks dat ze gedurende hun respectievelijke carrières wel eens samen hebben geëxposeerd, nog nooit op zo'n schaal samen hadden gewerkt. Kaminskaitė ontwikkelt onzichtbare events door middel van objecten en taal, en creëert daarmee tentoonstellingen, scenario's en verhalen in het hoofd van de toeschouwers, lezers en toehoorders. Haar werk behelst meer dan wat zich op het eerste gezicht aandient en daagt hun perceptie van de aanwezige context op subtiële wijze uit. De werken van Gerlikas daarentegen, wekken de indruk van objecten die afkomstig zijn uit het domein van de droom, een onverklaarbaar toeval of het moment dat een meester in een specifiek vak de controle over zijn techniek loslaat en zichzelf in plaats daarvan overgeeft aan de afgrond van het onbekende. Het schijnt dat de materialiteit van deze objecten, hoewel ze soms monumentaal zijn, alleen maar een tijdelijke verwezenlijking is die de kunstenaar eraan wist toe te kennen.

Zonder twijfel bestaat er een kleine kans dat we onszelf allemaal een beetje zijn kwijtgeraakt in deze twee eigen(aardige) artistieke talen. Deze tentoonstelling diende zich aan als een gift die bij tijd en wijle een uitdaging bleek en op andere momenten haar eigen dubbelganger werd – een getrouwe herinnering aan een droom gericht op de toekomst. Er waren werken die op de loer lagen, in afwachting van het juiste moment, werken die nog op een naam wachtten en werken van het soort dat een schijn van familiariteit weet op te houden.